

הלמה והנגר

מונגוליה

האושר שיש לי. אין לי צורך בנוסף"
כך אמר והלך הלאה.
הלמה כעס מאוד על הנגר. הוא היה

רגיל שכולם עובדים עבורו ומשרתים
אותו. הוא התחיל לחשוב איך
להתנקם בנגר הגאה. חשב, חשב
והחליט שמצא דרך נקמה. הוא הלך

לפני שנים רבות חי בעיר גדולה למה,
איש דת רע וחמדן. באותו העיר חי גם
נגר בנין חרוץ. פעם הלמה פגש את
הנגר ואמר לו:
"כל בני האדם חייבים לעזור זה לזה.
אתה תבנה לי בית ובתמורת אבקש
מהאלים שישלחו לך אושר רב."
הנגר ענה לו:
"כל זמן שאוכל להחזיק פטיש בידיים
אף אחד לא יוכל לקחת ממני את

למלך העיר ואמר לו:

"הלילה הייתי בשמיים. מצאתי שם את אביך המנוח. אבא המלך אמר לי למסור לך מסר. הנה הוא."
ונתן למלך את האיגרת שאותה כתב בעצמו.

המלך לקח את האיגרת וקרא:

"אני רוצה לבנות מקדש, כאן בשמיים. אך כאן אין נגרים. שלח לי את הנגר שלך. והלמה יראה לך איך עליו להגיע אלי."

המלך קרא לנגר ואמר לו:

"אבא שלי רוצה לבנות מקדש

בשמיים. הנה ההוראה שלו."

הנגר הסתכל על האיגרת ושאל:

"ואיך אגיע לשמיים?"

"זה פשוט" ענה הלמה שעמד שם

"המלך המנוח אמר לסגור אתך בדיר ולהדליק את הדיר. ואז בתוך תרומם

העשן ישר לשמיים."

"שיהיה כך" אמר הנגר "מחר בצהריים

בוא לדיר שלי ותוביל אותי אל הדרך

לשמיים."

חזר הנגר הביתה ואמר לאשתו:

"הלמה הזה רוצה להרוג אותי. תעזרי

לי להתגונן."

כל הלילה עבדו הנגר והאישה וחפרו
מעבר תת-קרקעי מהדיר לביתם.

לקראת הבוקר המעבר היה מוכן.
בצהריים הגיע המלך עם כל הפמליה
לביתו של הנגר, עם חיילים ועם
הלמה. החיילים סגרו את הנגר בדיר

והלמה בעצמו לקח חופן עשבים
יבשים ובהם הדליק את הדיר.
בזמן שהדיר דלק הנגר עבר במעבר
תת-קרקעי לביתו ומשם ראה איך
הדיר שלו עולה באש. ובאותו הזמן
המלך ופמלייתו הרימו את מבטיהם
והסתכלו בעשן, לראות איך הנגר
מתרומם לשמיים.
גם הלמה הערום הרים את מבטו

וקרא:
"הנה הוא, הנגר! העשן עטף אותו
ונושא אותו ישר לשמיים!"
ואז כולם ברכו את הנגר ואיחלו לו

הצלחה במילוי רצונו של המלך
המנוח.

חודש שלם ישב הנגר בבית ולא יצא
ממנו. שלוש פעמים ביום הוא רחץ את
פניו ואת ידיו בקומיס (חלב מותסס)
ומהר מאוד נעשה לבן יותר מכל ענן
אביבי לבן.

כאשר עבר חודש הנגר לבש בגד משי
לבן ובא אל המלך.

"אבא שלך שיחרר אותי ואמר לי
למסור לך את האיגרת הזו" אמר.
המלך לקח את האיגרת שכתב,
כמובן, הנגר בעצמו וקרא:

"הנגר בנה לי מקדש יפה. תגמול לו
על כך בנדיבות. אך המקדש בלי למה
הוא כמו יורטה ריקה. שלח לי את
הלמה שלך, באותה הדרך שבה
שלחת את הנגר."

המלך נתן לנגר גמל עמוס סחורות
מובחרות וציווה להביא אליו את
הלמה.

הלמה השתומם מאוד כשראה את
הנגר, לבוש בגד לבן ובעל פנים
מולבנים. איך קרה שהוא עוד חי? הרי
מהדיר לא נותר אלא עפר.
המלך הראה ללמה את איגרתו של

אביו וציווה עליו להתכונן מהר לדרכו.

והלמה חשב:

"אם הנגר, איש פשוט, ידע להגיע

לשמייים ולחזור חי לארץ, הרי אני

בוודאי אצליח בכך!"

למחרת בבוקר המלך עם כל הפמליה,

עם הנגר ועם החיילים, הגיעו לביתו

של למה. החיילים סגרו את הלמה

בדיר, הנגר הביא חופן עשבים יבשים

והדליק אש.

והלמה נחנק בתוך העשן.

כך קורה לעתים קרובות - תכין מעשה

שפל לאחר והצרה נכנסת ליורטה שלך.